Het Maquis van Saint-Marcoult

SAINT-MARCOULT

LENGTE: 18 km

VERTREKPUNT: Aan de kapel van Saint-Marcoult, deelgemeente van Silly in de provincie Henegouwen.

AANDACHTSPUNTEN: Wandeling zonder moeilijkheden. De paden in het bos zijn dikwijls modderig en enkele graspaden tussen akkers kunnen 's zomers wat overwoekerd zijn.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 38/3-4 en 38/7-8 (1:25.000)

Saint-Marcoult is een dorp in de gemeente Silly in de provincie Henegouwen. Het was een roemrijk oord voor het verzet tijdens de tweede wereldoorlog. Het Maquis van Saint-Marcoult is een uitgestrekte vlakte waar met parachutes materiaal, waaronder wapens, werd gedropt voor het geheime leger. Men kon het vliegtuig zien aankomen van op 8 kilometer afstand. Het verhaal van de verzetslui die zich langs de bospaadjes in het donker naar het Maquis begaven, het radiocontact met het vliegtuig, de brandende toortsen die de droppinglijn markeerden, dit verhaal wordt levendig gehouden met de zgn. 'MaquisStory', een scenografische en interactieve permanente tentoonstelling in de kapel van Saint-Marcoult. Voor een bezoek neem je contact met de toeristische dienst van Silly. Op het einde van de wandeling kijk je uit over het uitgestrekte Maquis.

Vandaag is het zeer stil in het dorp. Alleen op de laatste zondag van april is er de jaarlijkse meiviering waarbij het goede weerseizoen ingeleid wordt. Een eik wordt in het bos geveld en ontdaan van zijn takken en wordt dan met behulp van ladders en vele helpende handen rechtop geplaatst en opnieuw geplant. Een bizarre traditie.

Het Bois de Silly, Bois de Ligne en het Bois d'Enghien zijn aaneengesloten bosgebieden en vormen een uitgestrekt woud. Het betreft een gemengd bos met veel beukenmaar ook veel andere boomsoorten. Het Bois de Silly en het Bois d'Enghien zijn publiek en de wegen en paden zijn er toegankelijk. Het Bois de Ligne ligt er middenin en is in privé-bezit, er is slechts één pad open voor het publiek, het 'Sentier du Bois de Ligne'. Het pad werd in 2010 in ere hersteld, het is een droom van een wandelpad, met gras begroeid en kriskras door jong opschietend bos. Dit pad wordt in deze tocht twee maal bewandeld, in beide richtingen een even schitterende ervaring. In deze versie van de wandeling verlopen ook de anderhalve kilometer bij het begin en bij het einde van de wandeling langs dezelfde weg. Een pad op onze oorspronkelijke route werd namelijk afgesloten en door de ele privéwegen in deze bossen vonden we echt geen andere oplossing, zelfs na vele uren kaartstudie.

Van bij de eerste blik op de wandelkaart valt de grillige en onconventionele vorm op van dit wandelparcours. Met deze vorm hebben we alle mooie paden in het bos kunnen opnemen. Om alle mooie toegangspaden tot het bos te kunnen bewandelen, moeten we het bos twee keer voor een tijdje verlaten, een keer langs het gehucht met de sprekende naam 'Culot des Trippes' en een andere keer langs het dorp Graty. Op het dorpsplein van Graty snuif je nog de sfeer op van honderden jaren geleden, de grote kerk en het kasteel erachter laten vermoeden dat hier ooit meer activiteit was. Vandaag is alles er stilgevallen, behalve als er op het plein gekaatst wordt. De linde bij de kerk is een ideale rustplaats.

De wandeling volgt hoofdzakelijk boswegen en bospaden. Daarnaast enkele paden langs de rand van weiden en akkers, rond de dorpen en gehuchten wat asfaltwegen. Er zijn veel rustplaatsen met banken langs de route maar voor drankgelegenheden zal je naar Silly moeten. Rond het marktplein, met de oude linden geplant in 1756, vind je verschillende cafés en terrasjes. Op zondagochtend is er trouwens een gezellig marktje en als je geluk hebt wordt er na de middag het kaatsspel gespeeld. Je kan voor of na de wandeling Silly met de wagen bezoeken of je kan het eerste stuk van de wandeling uitbreiden en via de GR123 naar Silly stappen, twee kilometer verder. Je moet achteraf dan weer terug om aansluiting te vinden met de wandeling, in totaal wordt de tocht dus 4 kilometer langer.

BESCHRIJVING

Door het Bois de Silly

Bij de kapel doe je de wandelschoenen aan op de blauwe zitbank. De wandeling vertrekt in het doodlopend straatje tegenover de bank, de Rue du Haute Pensée. Na een bocht naar rechts en een volgende bocht naar links kom je bij een informatiebord over de droppings die hier door het verzet tijdens de tweede wereldoorlog plaatsvonden. Het Maquis van Saint-Marcoult ligt links van de straat, als de gewassen niet te hoog staan, heb je een prachtig uitzicht op deze vlakte. Je slaat hier rechtsaf in de richting van enkele huizen aan de bosrand. Je wandelt rechtdoor het bos in. Je blijft rechtdoor gaan, de weg wordt een pad dat daalt door jong bos. je eindigt op een asfaltweg die je naar links volgt. Na een halve kilometer op dit asfaltwegje door het bos kom je bij een pleintje rechts van de weg met een picknickbanken. Hier sla je rechtsaf en je volgt het kapot asfaltwegje dat verboden is voor verkeer en dat het bos inloopt. Je blijft deze weg een ganse tijd volgen in dezelfde richting. Na driekwart kilometer draait de weg naar links en je blijft hem volgen. Zo loop je het bos uit. Bij de bosrand sla je linksaf en je volgt het

asfaltwegje dat langs de bosrand loopt. Wat verder loopt er links een prachtige weg het bos in, wij hadden deze weg wat graag in de wandeling opgenomen maar de toegang is verboden. Wie zich aan de regels wil houden, volgt dus onze wandeling verder langs de asfaltweg. Waar aan de rechterkant van de weg het bos begint, zie er links een mooi bospad dat begint bij een informatiebord en een bank. Je neemt dit pad niet, nu nog niet, straks wordt je duidelijk waarom. Wij wandelen graag nog 150 meter verder over de asfaltweg en nemen dan het eerste pad aan de rechterkant, naast een private toegangsweg. Het pad is kaarsrecht en onderdeel van een GR-route. Je moet goed uitkijken naar een geïsoleerde beuk die rechts van het pad staat.

(Wie de wandeling wil verlengen met een uitstapje naar Silly, slaat bij deze beuk niet rechtsaf maar volgt de GR-route verder, nog even het bos in, dan over een straatje en ten slotte door een vochtig weidegebied langs een beekje. De rood-witte tekens leiden je veilig naar Silly. Na een halte op het dorpsplein volg je deze route weer terug tot aan de geïsoleerde beuk.)

Bij deze beuk verlaat je het pad aan de rechterkant. Op de achterkant van de geïsoleerde beuk vind je misschien nog in oude witte verf de letters 'ASO' en een verbleekte blauwe pijl. De blauwe pijl wijst naar het kleine pad dat je moet volgen. Een leuk bospaadje is dit, dwars door de lage begroeiing in het bos. Het paadje brengt je weer op de gekende asfaltweg bij het informatiebord en de bank, steek de asfaltweg over en dit keer neem je wel het bospad dat hier vertrekt.

Het pad daalt, steekt een beekje over en eindigt op een asfaltwegje door het bos. Links in het struikgewas zie je nog een oud bord dat een sentier ornithologique vermeldt. Hier komt ook de weg uit waarvan de toegang verboden was, weet je nog? Volg de asfaltweg even naar links. Alhoewel er niet veel verkeer rijdt op deze weg, raden we toch aan voorzichtig te zijn wegens de vele bochten, het groen dat de zichtbaarheid beperkt en de soms domme chauffeurs.

Door het Bois de Ligne

Niet veel verder verlaat je de weg: net voor een driehoekig pleintje met picknicktafels sla je rechtsaf in een grasweg. Hier begint het Sentier du Bois de Ligne. Het schitterende pad loopt door jong bos. Je loopt hier door een privé-bos en het is geen probleem om op het juiste pad te blijven. Alleen net voorbij een gekapte zone met aanplant van eiken, er staat hier een bordje van het Sentier du Bois de Ligne, moet je even uitkijken: het te volgen smalle pad loopt links van een ontginningsweg verder. Het eerste deel van het sentier eindigt op een grasweg. Even linksaf over de grasweg en wat verder weer rechtsaf. Het pad loopt nu een volwassen bos in. Je komt bij een informatiebord en een brede bosweg. Een brave meneer, bijgenaamd 'Biloute', wijst de weg. Je steekt inderdaad de brede bosweg over en vervolgt over een bospad. Driekwart kilometer hou je dezelfde richting aan, tot het pad eindigt op een brede kaarsrechte kiezelweg door het bos, de zgn. Chemin Royal. Rechtsaf.

Door de velden naar Graty

We verlaten nu voor een tijd het bos. De kiezelweg brengt je tussen de villa's op een

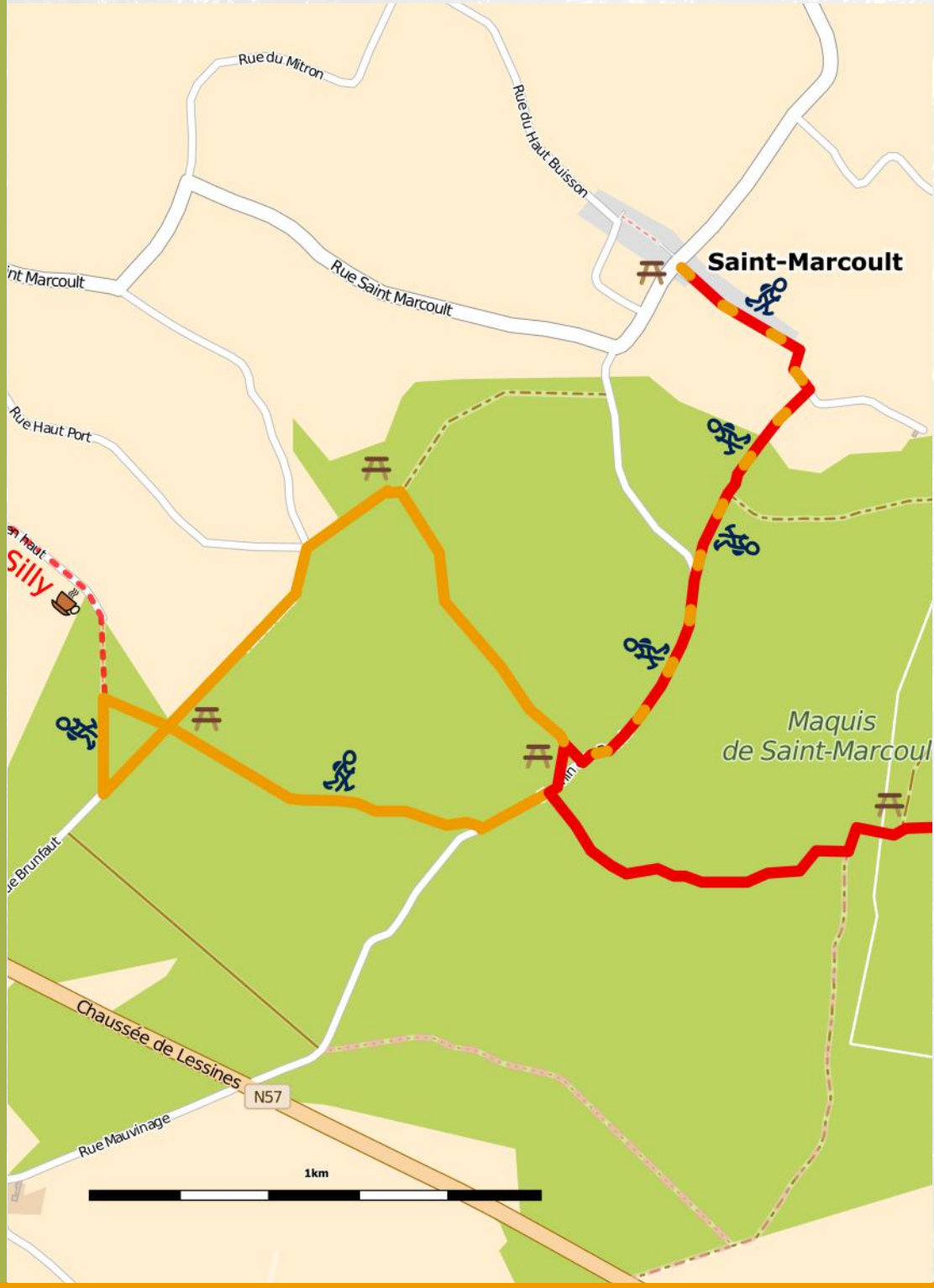

asfaltweg die je een kort eindje rechtdoor volgt. Bij de bosrand eindigt de bebouwde kom, je slaat linksaf in een doodlopend gedeelte van de Rue du Veneur. In een bocht naar links staan enkele huizen, je verlaat hier de weg en loopt rechtdoor in een pad onder een elektriciteitsleiding. Het pad loopt door een mooi landschap langs velden en akkers, langs een boerderij, en brengt je in het dorp Graty, je ziet de kerk al van ver staan. Het laatste gedeelte van het pad werd door de leerlingen van de plaatselijke school ingericht om de biodiversiteit te vergroten, een mooi project. Je komt uit op de hoofdweg door het dorp naast de Ruisseau de Boussemont. Rechtsaf over de hoofdweg en wat verder linksaf in de Place de Graty. Links een opmerkelijk huis uit de achttiende eeuw, het Maison Mouton d'Or. Aan de kerk staat een bankje bij een linde. Een fijne plek voor een pauze. De tijd is hier blijven stilstaan en je kan hier zalig wegdromen. En die linde, die straalt echt geluk uit. Och kom, melancholische zot, we moeten verder. Wat weet jij trouwens over bomen, wie weet is het wel een linde?

Links naast de kerk ga je een paadje op. Je krijgt zicht op het kasteel en het omliggende park. Bij een hek van het kasteeldomein volg je links een mooie dreef. Op het einde van de dreef linksaf over de weg. Er volgen nu drie stukjes asfalt, eerst tot op de hoofdweg, dan naar rechts over de hoofdweg en dan de eerste straat links, de Rue du Meunier. De weg stijgt en maakt een bocht naar links. Bij nummer 21 verlaat je de weg en je neemt aan de linkerkant een grasweg die toegang geeft tot een akker. Het Sentier du Balcon loopt links langs de rand van de akker en biedt je prachtige vergezichten. Na een overgroeid stukje tussen hagen langs enkele tuinen eindigt het pad op een asfaltweg. Steek de weg schuin links over en volg het pad dat aan de rechterkant langs de rand van de tuin van een witte villa loopt. Het pad loopt voorbij het huis het bos in.

Door het Bois d'Enghien

Het mooie pad is smal en recht. Je loopt het volledige pad uit, onderweg is er één keer een kruising met een ander pad (hier kom je later op deze wandeling van rechts) maar je gaat dus rechtdoor en blijft het rechte pad volgen. Bij een brede kiezelweg steek je gewoon over en je volgt verder een smal en mooi pad. Je komt bij een kapelletje in het bos, de Chapelle Notre-Dame des Affligiés. Waarom zou je hier droevig worden? Een boom dient als ideale bank en je kan hier de diepe rust van het bos inademen.

De bosweg bij de kapel steek je over en je gaat verder over alweer een prachtig smal pad. Het pad daalt en eindigt bij de bosrand. Je kijkt hier uit over prachtige akkers met ruisende populieren. Sla rechtsaf over de stijgende kiezelweg en je loopt snel weer het bos in. Je komt bij een kruispunt van grote boswegen, één links en twee rechts. Je neemt geen van deze boswegen maar je steekt het kruispunt over en je gaat aan de overkant een volgend smal pad op. Het wordt misschien eentonig, maar dit Sentier du Culot du Bois is weer een schitterend pad. Het pad brengt je bij de bosrand waar je verder kan over een pad tussen afsluitingen. Je komt bij enkele huisjes, prachtig afgelegen. Ga rechtdoor over de brede met gras begroeide weg. Waar de weg een bocht naar links maakt, verlaat je hem en je loopt in dezelfde richting verder over een graspad tussen afsluitingen. Het pad eindigt op een

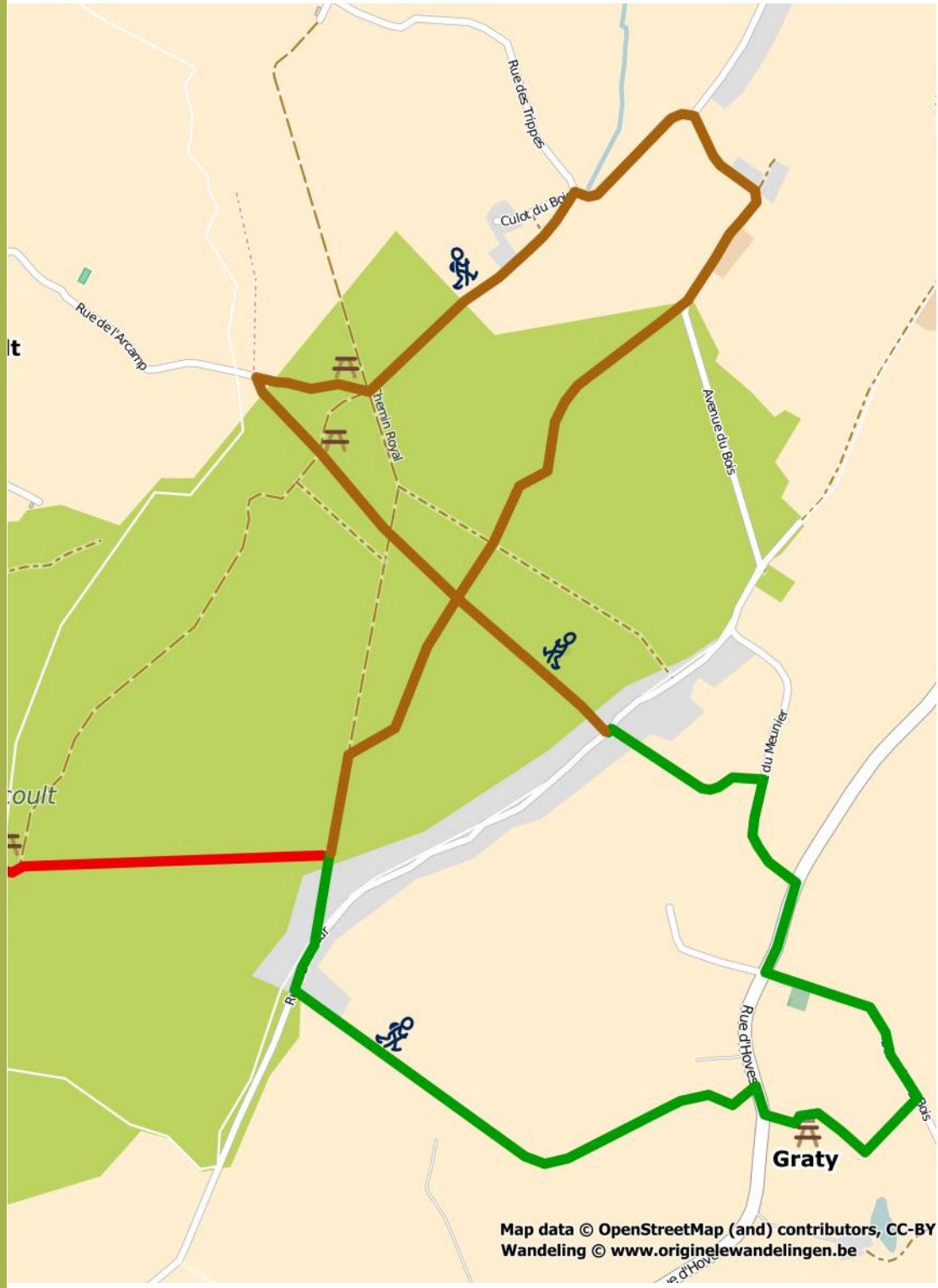

kruispuntje. Rechtsaf over de stijgende asfaltweg. Boven kom je op een volgend kruispunt met een klein kapelletje, je volgt hier de Lekkernijstraat naar rechts. Bij een grotere kapel volg je de asfaltweg naar rechts. Weldra kom je weer aan het bos.

Verlaat de weg waar hij een bocht naar links maakt, er loopt hier een mooi pad het bos in. Let op dat je niet de weg neemt die buiten het bos langs de bosrand loopt, maar het pad dat in het bos loopt, in het begin evenwijdig met de bosrand. Dit pad loopt door een van de meest afgelegen delen van het bos. Het pad kronkelt en leidt je door twee beekvalleitjes, bij het tweede beekje is de passage meestal nogal modderig. Het pad kronkelt verder door het bos en brengt je bij een brede bosweg, gewoon oversteken en het pad verder volgen. Verder dwars je een smal en recht pad (dat je eerder bewandelde, maar wie houdt het nog bij?) en je volgt nu een wat minder bewandeld pad. Het begin van het pad loopt tussen naaldbomen, verderop loopt het in zeer open beukenbos. Het pad eindigt samen met een andere bosweg op een kaarsrechte kiezelweg, dit is weer de Chemin Royal. Volg deze Koninklijke weg naar links.

Door de bossen terug naar het Maquis

Voorbij een slagboom kom je bij een informatiebord dat je al kent. Sla hier rechtsaf en volg hetzelfde pad als eerder op de wandeling, maar nu in de andere richting. Je komt weer bij Biloute en volgt opnieuw het Sentier du Bois de Ligne, ook in de andere richting, tot bij de asfaltweg. Volg de asfaltweg naar rechts, langs het driehoekig pleintje met picknickbanken. Vanaf hier volg je dezelfde weg naar het vertrekpunt als in het begin van de wandeling. Na een halve kilometer dus de bosweg rechts. Boven ga je rechtdoor het bos in. Bij enkele huizen ga je rechtdoor over de asfaltweg. Links een prachtig vergezicht. Op het kruispunt linksaf en terug naar de kapel van Saint-Marcoult via de Rue Haute Pensée.

Sentier du Bois de Ligne